

fra, at der kommer Standsning eller Fald i vor Toldindtægt, kan være sikker paa, at Børsskatten vil gaa overordentlig ned. Den Indtægt, vi i Øjeblikket har herfra, er allerede overordentlig stor. Jeg rettede det ærede Medlem, som benyttede det Tal, jeg havde anført med Hensyn til Indkomsten af denne Afgift i September. Jeg havde i min Tale ved Fremsættelsen af Finanslovsforslaget anført, at den havde været 3,1 Mill. Kr., men havde samtidig gjort opmærksom paa, at dette ikke kunde være det nøjagtige Tal, hvilket jeg ikke kunde have den 3. Oktober. I September havde der ganske vist været uddelt Stempelmærker til et saadant Beløb, men om de var benyttede, vidste man ikke den Gang. Det har senere vist sig, at hvad der kom ind i September, var $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilket jeg ved en Afbrydelse tillod mig at rette det ærede Medlems Tal til. Der kom altsaa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ind; hvis man virkelig kunde gøre Regning paa en saadan vedvarende Indtægt under den Forhøjelse af Afgiften, vi nu har vedtaget, vilde man i Aar komme til en Indtægt af 30 Mill. Kr., og naar man tænker paa, at man anslog denne Afgift til at give 2 Mill. Kr. om Aaret, endda i Forening med det højere Emissionsstempel paa Aktier, maatte det siges at være en god Indtægt for Statskassen, man der havde opnaaet. Og saa at sige, som det ærede Medlem sagde, at der kunde være Tale om en yderligere Forhøjelse, vilde jeg dog være noget bange for. Man skal ikke saadan uden videre slagte Hønen med Guldæggenes, hvad man her let kunde komme til at gøre ved yderligere at forhøje Skatten. Jeg har desuden ikke stor Tro til, at denne Omsætning paa Børsen vil vedvare, saa at vi vedblivende skulde kunne faa den samme Indtægt, i alt Fald er det tidsnok at overveje dette, naar vi nærmer os dette Finansaars Slutning, til hvilken Tid den nuværende Lov jo udløber, idet man da vil se, hvad der er indkommet ved denne Afgift i dette Finansaar, og kan overveje, om man overhovedet vil bevare Forhøjelsen eller gaa til en større Afgift eller gaa ned til den Afgift, man oprindeligt har vedtaget i December i Fjor.

Men jeg var noget forskrækket over, at det ærede Medlem uden videre pegede paa en saadan Forhøjelse af Børsskatten, hvilket havde den Virkning, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) straks tog dette op og, øjensynlig forført af det ærede Medlem fra Æbeltoft, drømte om,

at man ved denne Afgift og ved en Forhøjelse af Merindtægtsskatten overhovedet vilde kunne fylde Statskassen i den kommende Tid. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har en misundelsesværdig rig Fantasi, og jeg tror ikke, det kan gaa saaledes i Virkeligheden, som han, forført af det ærede Medlem fra Æbeltoft, tænkte sig. Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds sagde, at man kunde tænke sig, at man helt kunde undvære Statslaan, og at dette var heldigt af den Grund, at man saa ikke i senere Aar skulde bære Byrden af det, der i Øjeblikket forbrugtes af Staten, maa jeg sige, at jeg ser ikke paa samme Maade derpaa, og for øvrigt dømmer heller ikke det ærede Medlems Meningsfælle, Formanden for Finansudvalget, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), saaledes om dette, thi da vi for 2 Aar siden diskuterede Statslaan her i Salen, efter at Verdenskrigen var kommet til Udbrud, var det nævnte ærede Medlem enig med mig om, at der var ikke ringe Rimelighed i, at man ogsaa i senere Aar efter Verdenskrigens Afslutning skulde mærke noget af Byrden fra den Tid, i hvilken de nulevende i høj Grad har følt Vanskelighederne ved Statens Forhold i finansiell Henseende. Jeg kan ikke se noget urimeligt i, at man, hvis man maa stifte Laan, hvad man har maattet og kan komme til igen, uden videre gør kommende Aars Skatteydere delagtige i den Byrde, der derved kunde komme.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævnede endvidere paa Indtægtssiden en Post, han mente, jeg havde vurderet alt for højt. Det var Indtægten af Kassebeholdningen. Han gjorde opmærksom paa, hvad jeg for øvrigt før har gjort opmærksom paa, at Statsregnskabet for 1915—16 viste, at man havde anslaaet Indtægten til 1,1 Mill. Kr., men i Stedet var der kommet et Minus paa 1,7 Mill. Kr., og det er ganske rigtigt. Det ærede Medlem øvede en Kritik paa dette Punkt og mente, at man havde skullet undgaa at betale den Rente til Nationalbanken, som viste sig paa dette Punkt, men at man hellere skulde have benyttet Kreditbeviser og lignende. Jeg maa sige, jeg troede, at jeg altid har haft en Art Tilladelse fra den høje Rigsdag til at overtrække Statens Konto i Nationalbanken, og naar denne blev for stor, har jeg forsøgt at bøde derpaa paa anden Vis. Her paa Finanslovsforslaget for 1917—18 er Indtægten af Kassebeholdningen opgjort til $\frac{1}{2}$